

Corfitz Ulfeldt Laugets tilblivelse

1990-1991

Corfitz Ulfeldt Lauget blev stiftet den 18. februar 1991, og Kancellirådet havde indbudt til 15 års jubilæumsfest den 14. september 2007 for at fejre jubilæet, ganske vist med et års forsinkelse, men Kancellirådet bestemmer selv festdagen..

Arrangementet blev afholdt i Taastrup Kulturcenter på Poppel Alle i Taastrup. Der var fremmødt ca. 30 grander, som blev budt velkommen af Ceremonimester Jens Vollquartz.

Festen blev indledt med at den ærværdige Ceremonimester med elegante og effektfulde sabelhug åbnede champagneflaskerne, så granderne kunne hilse på hinanden.

Kulturcafeen stillede an med ta'selvbord, og ved bordene gik snakken lystigt, hvor man mindedes begivenheder i vort ærværdige laug.

Under arrangementet underholdt orkesteret The Worthy Beats, ind i mellem fik granderne lov til at tale sammen.

Svend Pedersen holdt et fornøjeligt causeri om ikke-granders kendskab til Corfitz Ulfeldt, kendskabet er begrænset, for det var en meget broget bukete af svar, som dette medførte.

Børge Romme havde været med til starten af laugget, så han blev opfordret til at fortælle om dette forløb.

ALT I ÆRE

I 1990 afholdt Høje-Taastrup Kommune på rådhuset en konference med erhvervslivet, banker mv., borgmesterkontoret og teknisk forvaltning, og traditionen tro blev der nedsat en del arbejdsgrupper med hvert sit fagområde, og en af disse grupper var turismegruppen, som bestod af:

Kurt Sølund, stationschef på Høje Taastrup Banegård

Flemming Hansen, erhvervschef

Claus Thykier, museumsleder, Ole Rømer Museum

Karsten Petersen, VITE Reklame

Thormod Larsen, borgmesterkontoret

Anne Alstrup, direktør, Hotel Scandic

Børge Romme, stadsingeniør

plus dem, jeg har glemt...

Den 1. november 1990 mødtes Turismegruppen på Rådhuset, og Kurt Sølund foreslog, at der blev dannet en forening, og denne tanke gik vi videre med.

Det næste møde afholdt vi den 12. december 1990 på Hotel Scandic hos direktør Anne Alstrup. Så holdt Turismegruppen møde den 10. januar 1991 hos Kurt Sølund på Høje Taastrup Banegård. Der skulle nu findes på et navn og et formål, vi talte lidt om navnet Trekrone, men der ville blive etableret en jernbanestation lige før Roskilde med navnet Trekrone, så det blev forkastet.

På mødet den 7. februar 1991 på Ole Rømer Museum blev man enige om, at navnet måtte være Corfitz Ulfeldt Lauget, da våbenstilstanden med svenskerne blev aftalt på Høje Taastrup præstegård den 18. februar 1658, hvor Corfitz Ulfeldt deltog, men på svenskekongens side. Efter nogle betænkeligheder vedtog man dette navn.

Hvem var Corfitz Ulfeldt?

Corfitz Ulfeldt Lauget har tidligere udgivet et Curriculum Vitae for Corfitz Ulfeldt, hvor det af levnedbeskrivelsen fremgår, at han efter en nedtur fra en højt betroet stilling som rigshofmester for Frederik III gik over til tjeneste hos kongen af Sverige, Gustav Adolf. Dette forræderi medførte mange komplikationer, og der blev senere rejst en skamstøtte på Gråbrødretorv i København (den står nu i Nationalmuseets gårdhave).

Der kom bagefter nogle dønninger i lokalpressen, men de døde hen. Kommunen havde jo også navngivet store vej i området med navne som Blekinge Boulevard, Skåne Boulevard, Halland Boulevard, Gustav Adolfs Gade osv.

Men så fik vi travlt, Corfitz Ulfeldt Lauget skulle stiftes den 18. februar, den skæbnesvanger dato i 1658, og formålet skulle være at beklage, at Corfitz Ulfeldt deltog på svenskekongens side ved våbenstilstandsforhandlingerne.

Danmark har en strategisk beliggenhed for indsejlingen til Østersøen til hele Baltikum og Rusland, så stormagterne har gennem tiderne ladet landet ligge i fred, selv i nyere tid under de to verdenskrige overlevede det lille kongerige.

Ved våbenstilstanden 18. februar 1658 sendte England og Frankrig repræsentanter for at dæmpe svenskernes eventuelle krav om at få hele Danmark.

Svenskerne var fra Holsten rykket mod nord og havde besat det meste af Jylland, og det var de isbelagte farvande, der tillod svenskerne at gå på isen fra Als til Sydsjælland. Svenskerne var uovervindelige, så danskerne måtte give op.

Ved forhandlingerne den 18. februar i Høje Taastrup Præstegård var underskriverne Chevalier Hugues de Terlon fra Frankrig og Sir Philip Meadow fra England, grev Corfitz Ulfeldt og Steen Bielke fra Sverige. Den danske chefforhandler var Joachim Gersdorff.

Den endelige fredsaftale, i folkemunde Roskildefreden, fandt sted den 26. februar 1658 i Roskilde, og det var den hårdeste fred nogensinde.

Danmark måtte afgive Skåne, Halland, Blekinge, Bornholm, Tronhjem Len i Norge Hveen. Møn var lige at gå med købet. Senere kom Bornholm og Tronhjem Len tilbage til Danmark.

Ved møde på Hotel Scandic gav hoteldirektør Anne Alstrup lauget adgang til et mødelokale i kælderen, som herefter blev benævnt "Kabinettet".

Den 18. februar 1991 oprandt som en kølig og klar vinterdag, og man mødtes i Høje-Taastrup Præstegård til den stiftende generalforsamling for Corfitz Ulfeldt Lauget.

Anders Bak, borgmester

Svend Christensen, sognepræst

Karsten Petersen, VITE, Reklame

Thormod Larsen, borgmesterkontoret

Flemming Hansen, Erhvervschef

Børge Romme, stadsingeniør

Ole Jahn

Mogens Holm, teaterleder

Claus Thykier, museumsleder

Henning Nielsen, hotelindretning

Claudio Pannicelli, vicedstadsingeniør

Kurt Sølund, stationschef

Jette Kirkegaard, erhvervschefens kontor

Anne Alstrup, direktør, Hotel Scandic

I præstegården bankede det heftigt på døren, og ind kom selveste grev Corfitz Ulfeldt, det var Mogens Holm fra Taastrup Teater, som i tidens ånd og udklædning udtalte nogle klare ord.

Da vi således var kommet i den rette stemning, gik selskabet i samlet flok til Hotel Scandic for at samles i vort Kabinet.

Kabinettet var nøgent, der var en talerstol, og på et bord stod pindemadder opmarcheret.

Efter højtidelige taler underskrev alle et stort dokument. Dokumentet blev behørigt indrammet og ophængt på erhvervschefens kontor. Ved et senere indbrud på kontoret blev dokumentet stjålet, og det er desværre ikke kommet til veje igen.

Erhvervschefen havde udformet et forslag til en Gildeskrå, som alle fremmødte kunne tiltræde, og dermed var Corfitz Ulfeldt Lauget stiftet.

Gildeskråen indeholder seks paragraffer:

1 indeholder fastlæggelse af navne og hjemsted

2 beskriver laugets formål

Der skal beklages, at Corfitz Ulfeldt ved våbenstilstandsforhandlingerne deltog på svenskernes side

Der skal skabes kontakt med erhverv og kultur

Der skal afholdes sammenkomster i Kabinettet

3 grander (medlemmer)

4 laugets ledelse

Rigshofmester

Ceremonimester

Videskriver

Tideopkræver

Tørstmester

Væbnere

5 optagelse af nye grander

6 rigsråd

Erhvervsrådet havde sammen med kommunale repræsentanter været på studietur til Jylland, og i Aalborg blev selskabet optaget i Chr. IV Laug. Denne optagelse gav impulser til Corfitz Ulfeldt Lauget.

På et møde i Hotel Scandic konstituerede Kancellirådet sig:

Rigshofmester, Børge Romme

Ceremonimester, Flemming Hansen

Videskriver, Karsten Petersen

Videopkræver, Anne Alstrup

Tørstmester Kurt Sølund

Væbnere: Mogens Holm, Claus Thykier, Steffen Steinberg

Kancellirådet skulle jo også ikklædes standsmæssigt. I en af kommunens ejendomme var der indrettet en systue mv. for bl.a. indvandrerkvinder. Denne systue fik vi lokket til at sy kåber til Kancellirådet. Modellen var giftefogedernes kåber på rådhuset, og stoffet og de flotte hovedbeklædninger fik vi også fat i.

Vi skulle have et emblem, og det måtte selvfølgelig være den skamstøtte, der blev rejst over Corfitz Ulfeldt, og det var et lille firma i Lyngby, der fik denne opgave.

Emblemet skulle hænge i et bånd, og det selvfølgelig være i gule og røde farver, det var en almindelig handelsvare, og vi skulle også have skærf til Kancellirådet, og det blev samme bånd i bredere format.

Så var Kancellirådet værdigt påklædt.

Skamstøtten, som var blevet rejst på Gråbrødre Torv, blev fjernet efter Københavns brand og lå på Nationalmuseets depot. Vi målte den op, og Taastrup Teaters snedker udformede en model i ¾ størrelse. Den er udført i flamingo og belagt med et materiale, som får modellen til at fremstå som udført i granit.

Kabinettet var helt nøgent, så der måtte skaffes nogle møbler.

I Hedehusene havde kommunen oprettet en værkstedsskole, jeg kan ikke huske det rigtige navn (*Produktionshøjskolen*), de udførte nogle borde og bænke, så vi kunne sidde ned og få en stob Godtøl.

Ligeledes blev der sat hylder op, så hver grande havde plads til sin Stob til godtøllet.

Vi fik lavet Stobe til godtøllet i glas med skamstøtten som motiv.

Alle grander var fotograferet, og billedet blev ophængt sammen med Stoben.

Tørstmesteren skulle have sin arbejdsplads, så vi fik snedkereret en bar i et hjørne.

Som dekoration på væggene klarede Kurt Sølund et sponsorat fra DSB, så vi kunne smykke den ene væg med en meget stor gengivelse af den berømte skildring af svenskernes march over isen til Sjælland.

Det kostede jo en del at møblere Kabinettet, skaffe emblemer, bånd og skærfer osv., men ved at lægge et venligt pres på adskillige lokale firmaer, lykkedes det at finde sponsorer, og som en lille hilsen fik de opsat en messingplade i Kabinettet med navn på de ædle givere.

Vi skulle også have en Lade, som kunne styre Grandernes trang til at skabe uro i Kabinettet, til dette formål havde Rigshofmesteren en et træskrin, som stammede fra hans bedstefader, der havde været skræddermester på landet.

Kommunen var behjælpelig med tryksager til foreninger, vi fik sammensat et sanghefte med Laugsvise skrevet af Svend Pedersen, en Laugssang skrevet af Tove Romme samt nogle viser på andre sprog, idet laugene forventede, at få medlemmer fra erhvervsvirksomhederne i området og dermed et internationalt tilsnit.

Museumsleder Claus Thykier donerede en kanonkugle fra svenskekrigen. Denne kugle skulle bæres på en rød fløjlsplade af den ny grande, som under optagelsesceremonien skulle gå rundt om skamstøtten, med ryggen mod denne.

Efter optagelsen skulle den ny grande vise styrke til at spise kogt Klipfisk ved hjælp af en Stob Godtøl.

ALT I ÆRE

Børge Romme
Æresgrande